

Indkomster, kunne vi ikke sige, men hele hans Formue er saaledes, at han bør svare Mere eller Mindre i Skat end B. eller C. Deri forekommer det mig, at der ligger en stor Lettelse i Signingscommissionens Skjøn, og Rigtigheden af dette Skjøn vil fuldkommen lige saa godt kunne controlleres som det Skjøn, der afgives for den enkelte Yders Vedkommende om, hvad han har i Indkomst. Skjønnet er dernæst overladt til Stattehyderen, som man giver Adgang til selv at angive sig, og man har jo derved, siger man, en liquid og sikker Anskuelse om, hvad hans Stattebidrag skal være. Dette berøver paa, hvor nær han kommer Sandheden ved det moralske Tryk, ved den moralske Tvang, der hviler paa ham. Om han gaaer til den fulde Sandhed, er tvivlsomt, og derom kan og vil enhver af de andre Stattehydere have sin Mening; det er ialtsald et Skjøn, overladt til den enkelte Yders Redelighed, og den enkelte Yder kan være saa redelig som han vil, saa vil der dog altid for hans Medborgere opstaae Tvivl om, hvorvidt han er gaaet til den fulde Sandhed ved Opgivelsen af sin Status. Man er altid tilbøjelig til at troe, at man er lidt mindre gunstig stillet end Andre, og der vil hos Enhver bestandig være en Tvivl om den Andens fuldstændige Redelighed. Det forekommer mig, at man derved kaster en saadan gjensidig Mistillid ind mellem Borgerne, som jeg troer, at man skulde gjøre alt muligt for at undgaae. Jeg er maaskee allerede gaaet noget for vidt i at udtale mig saaledes i Almindelighed om Indkomstskatten, idet jeg erkjender, at her, hvor der foreligger bestemte Paragrapher til Afstemning, bør man mulig holde sig nærmere dertil; men jeg har dog troet, at det maatte være mig tilladt forud at gjøre disse faa Bemærkninger, forinden jeg gik over til at forklare, hvorfor jeg, naar jeg i det Hele er saa stærkt overbevist om, at det er et uheldigt Middel til at paaligne personlige Skatter i communale Diemed, dog er gaaet ind paa at deeltage i at stille disse forskjellige Forslag og har erklæret mig for at ville stemme for Lovforslaget, saaledes som det med de paagjældende Endringsforslag foreligger. Grunden er simpelthen den, at jeg ikke troer det vil kunne undgaaes, at man nu faaer prøvet, hvorvidt de Ulemper og Mislig-

heder, som jeg har antydet ere forbundne med en Indkomstskat, virkelig i Praxis ville finde Sted eller ikke. Jeg har dernæst en stor Respekt for den communale Selvbefattningsret. Det forekommer mig, at det er saa naturligt, at en Commune, naar den fastsætter, at visse Udgifter skulle udredes, da ogsaa selv bestemmer, hvorledes de skulle udredes, og da Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn jo er enig om, at dette nu vil være den rigtige Maade at paaligne de Skatter paa, der behøves, vil jeg være meget villig til at gaae ind paa, at det prøves her i Kjøbenhavn. Den Betænkelse, jeg skulde have derved, da jeg i Principet er imod en communal Indkomstskat, er den, at der i Kjøbenhavn mangler det Middel, som man i de mindre Communer har til at erfare, om det, der er Communalbestyrelsens Mening, ogsaa er Stattehydernes. Imidlertid erstattes vistnok denne Mangel af den overordentlige Indsigt og Digtighed, som findes i Kjøbenhavns Communalbestyrelse. Jeg skal derfor gaae ud fra, at det saaledes virkelig er Communens Mening, at man nu vil have en Indkomstskat, og jeg skal da ogsaa gjerne ønske, at det bliver prøvet, hvorvidt en saadan kan være billig, idet jeg nærer det fuldstændige Haab, at naar man har havt Skatten i et Par Aar, vil der aldrig kunne være Tale om at indføre en communal Indkomstskat paa noget andet Sted i Landet. Men netop fordi dette er Hensigten, hvorfor jeg vil stemme for Loven, maa jeg ogsaa stemme imod Alt, hvad der er indbefattet i Loven, som ikke hører til Indkomstskatten, og derved kommer jeg ind paa det besynderlige Standpunkt, at jeg, uagtet jeg ellers, hvad der gjør mig ondt, har en noget forskjellig Mening om den communale Befattningsmaades Rigtighed fra min ærede Ven for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), dog i alt Væsentligt slutter mig til den ærede Rigsdagsmand, fordi han som jeg vil den rene Indkomstskat, naar vi endelig skulle have den. Af disse Grunde maa jeg stemme imod den Bestemmelse, som findes i § 12 og flere andre Endringsforslag, som jeg ikke skal nævne, da jeg ellers vil gaae udenfor det Afsnit, der er sat under Forhandling; thi naar man endelig vil have denne Indkomstskat, kan man ikke paa samme Tid efter min Mening